

Praksisformer, alderdom, pensjon og strategi

I NTF er det tradisjon for på en enkel måte å hedre dem som runder år. Det vanker til og med en blomsterhilsen til medlemmer som runder skikkelig høye tall. Tilbake kommer det takkekort og hyggelige hilsener. I løpet av sommerferien hadde det samlet seg ganske mange i min postkasse, og det gav anledning til både grundig lesning og ettertanke. Her var det flere nydelig skrevne hilsener fra til dels godt tilårskomne medlemmer som satte pris på å få en oppmerksomhet. Dessverre hender det at vi ikke når frem med blomsterhilsen fordi jubilaranten er bortreist på dagen. Det er selvsagt leit, og jeg føler med dem som ulykkelig har beklaget det inntrufne. Men slik er det og det må vi bare leve med.

Spesielt imponerer den vitalitet jeg opplever og den fantastiske skjønnskriften jeg ser på disse hilsenene. Og jeg tenker at de må ha hatt et godt yrkesliv og nyte en god pensjonstilværelse. Et kortvarig sykeavbrudd for egen del har gitt anledning til refleksjon over velferdsordningene for oss yrkesaktive. Vi har det godt i dette landet. Riktignok synes mange at skattene er høye, men vi får også mye tilbake om vi skulle trenge det.

Et av sommerens oppslag om tannleger i media var at et større skandinavisk investeringsselskap hadde kjøpt seg opp i en større tannklinikkjede i Norge. Når hovedstyret i disse dager starter opp arbeidet med å fornye foreningens strategiske plan, er det naturlig å ta en kikk i krystallkulen og prøve å forestille seg fremtidig utvikling på privat tannhelsesektor. Det har vært tradisjon for å bruke salg av

praksis til å sikre fremtidig pensjon for mange. Men så har man opplevd at markedsprisen på mindre praksiser har falt og det har til dels vært tungt å selge. Redaksjoner i økonomiblader og andre med business som arbeidsfelt har lurt på hvorfor markedet ikke er bedre enn det faktisk er, særlig når man ser på omsetning og uttak av overskudd og lønn. Det kan man lett forstå. I denne spalte har jeg ved flere anledninger tatt til orde for å holde praksisene på tannlegenes hender, og at vi selv må sørge for orden i eget hus. Vi kan holde oss for ørene og gjenta dette budskap for all verden, men hjelper det? Neppes. Og hva kan en annen utvikling få å si for medlemmene? Dette skal vi drøfte som en del av prosessen med den nye strategiplanen. Jeg tror vi må legge til rette for at NTF i fremtiden må favne flere modeller for yrkesutøvelsen og dermed flere samarbeidsformer.

Tilbake til alderdom og pensjon. NTF er opptatt av å sikre velferden for medlemmene, enten de har sitt virke i privat eller offentlig sektor. Sentralt forhandlingsutvalg følger utviklingen og arbeider for å beholde vilkår som er opparbeidet over mange år. Mitt inntrykk er at mange tannleger som kunne gått av med pensjon, velger å stå lenger i jobb. Det skyldes trolig at ordninger med seniortiltak virker. Kanskje føles hverdagen lettere med bedre standard på klinikkene og mer tilrettelagt arbeid. Dessuten steller tannlegene godt med sin egen helse. Tannlegers sykefravær er svært lavt, og det er ikke spesifikt for den ene eller andre gruppen. Jeg oppfordrer alle til å tenke gjennom dette når vi møtes til

landsmøte. Det er forebygging i praksis.

Det bringer meg tilbake til utgangspunktet. Nemlig alle dem som ser at årene går og er i tvil om hva som skal skje med praksisen. Start planleggingen om overdragelse i god tid og vurder flere alternativer. Søk råd hos kolleger og lokalforening. I NTF kan avdeling for medlemsrådgivning gi råd om hvordan du kan overdra praksis på en god måte. At det er viktig for å sikre velferd for den som gir seg er en ting. Men det er også viktig for pasientene som kanskje har vært vant til å gå der i mange år.

Så er det opp til organisasjonen å ta stilling til hvordan NTF skal arbeide i – og for – fremtiden. Kanskje kan det være en god løsning at små praksiser kjøpes opp? Det kan være med på å sikre et mangfold. Men jeg synes fortsatt at det skal være tannlegene som skal styre utviklingen og sette faglige standarder for virksomheten. For min største bekymring ved en slik utvikling er at merkantile, kanskje utenlandske, eierinteresser velger å bruke utenlandsk arbeidskraft og legger faglige standarder som vi ikke er vant til her til lands. Vi ønsker engasjement og innspill om hvordan NTF skal takle disse utfordringer, blant mange andre. Så derfor, kjære medlem, ikke nøl med å komme frem med dine synspunkter. Vi trenger dem nå. Velkommen til debatt!

Giuseppe Mørstøl